

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 83.

Vydána dne 26. července 1924.

Obsah: (166. a 167.) 166. Z á k o n o v ý p l a t ě o d p o č i v n ý c h a z a o p a t ř o v a c í c h p o ž i t k ů a j e d n o r á z o v ý c h v ý p o m o c í k n i m, j e d n a k u č i t e l ů m š k o l o b e c n ý c h a o b č a n s k ý c h a o p a t r o v a t e l k á m d ě t s k ý c h o p a t r o v e n n a P o d k a r p a t s k é R u s i, v y d r ž o v a n ý c h c í r k v e m i a o b c e m i, j e d n a k n ě k t e r ý m p o z ů s t a l ý m p o t ě c h t o o s o b á c h. — 167. Z á k o n o v ý p l a t e o d p o č i v n ý c h a z a o p a t ř o v a c í c h p o ž i t k o v a j e d n o r á z o v ý c h v ý p o m o c í k n i m, t a k u č i t e l o m š k o l l u d o v ý c h a o b č i a n s k ý c h a o p a t r o v a t e l k á m d ě t s k ý c h o p a t r o v e n í n a S l o v e n s k u, v y d r ž i a v a n ý c h c í r k v a m i a o b c i a m i, a k o a j n i e k t o r ý m p o z o s t a l ý m p o t ě c h t o o s o b á c h.

166.

Zákon ze dne 3. července 1924

o výplatě odpočivných a zaopatřovacích požitků a jednorázových výpomocí k nim, jednak učitelům škol obecných a občanských a opatrovatelkám dětských opatroven na Podkarpatské Rusi, vydržovaných církvemi a obcemi, jednak některým pozůstalým po těchto osobách.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Ministr školství a národní osvěty se zmocňuje, aby učitelům a dětským opatrovatelkám, kteří působili na obecných nebo občanských školách nebo na dětských opatrovnách na Podkarpatské Rusi, vydržovaných církvemi nebo obcemi, jakož i pozůstalým po nich, vyplatil z moci úřední k odpočivným a zaopatřovacím požitkům dosud vyplácným jednorázovou výpomoc, a to zvláště pro každý z roků 1924, 1925 a 1926.

(2) Tato jednorázová výpomoc může se povolití pensionovaným učitelům a dětským opatrovatelkám, jakož i pozůstalým po nich, mají-li nárok na pensijní a zaopatřovací požitky:

a) buď ze zemského pensijního a zaopatřovacího ústavu, zřízeného uh. zák. čl. ze dne 3. května 1875, č. XXXII, o pensionování učitelů a vychovatelů na veřejných obecných

školách a opatrovnách, jakož i zaopatřování jejich vdov a sirotek, nebo

b) ze zemského pensijního a zaopatřovacího ústavu, zřízeného uh. zák. čl. ze dne 31. července 1894, č. XXVII, o pensích těch správců, profesorů, učitelů, správkyní a učitelek, kteří účinkují na veřejných ústavech, a o zaopatření jejich rodin, o které není státním nebo jiným veřejným opatřením postaráno, se zřetelem k uh. zák. čl. ze dne 21. srpna 1914, č. XXXVI, o zaopatřování nestátních profesorů-učitelů vyšších lidových a občanských škol, jakož i léčebně-pedagogických ústavů a jejich vdov a sirotek.

(3) Učitelům a opatrovatelkám škol a opatroven, uvedených v odst. 1., kteří odejdou na odpočinek po 31. prosinci 1923 s nárokem na zaopatření z pensijních ústavů, uvedených v odst. 2., jakož i pozůstalým po těchto učitelích, po 31. prosinci 1923 v činné službě zemřelých, může se povolití jednorázová výpomoc v letech 1924, 1925 a 1926 jen za ten rok, ve kterém takový učitel neb opatrovatelka nepůsobili aspoň 6 měsíců v činné službě.

(4) Pozůstalým po učitelích a opatrovatelkách, zemřelých ve výslužbě, může se povolití jednorázová výpomoc ve výměře jim podle § 3 příslušející bez zřetele na to, byla-li již v témž roce zemřelému vyplacena výpomoc jemu náležející.

(5) Jednorázová výpomoc vyplatí se toliko těm, kdož prokáží, že jsou státními občany československými a bydlí na území republiky Československé. V žádném případě nesmí býti povolena osobám, o nichž je prokázáno, že svým chováním poškodily vážnost stavu

učitelského, nebo že se provinily jednáním nepřátelským Československé republiky.

§ 2.

Pensionovaným učitelům a opatrovatelkám dětských opatroven, kteří působili na nestátních školách obecných nebo občanských mimo území Podkarpatské Rusi na území bývalého státu uherského, jakož i pozůstalým po nich, může být v případech zvláštního zřetele hodných povolena jednorázová výpomoc podle §§ 1 a 3 tohoto zákona výjimečně zcela nebo z části, dokáží-li, že jsou státními občany Československými, že se nikterak neprovinili nepřátelským jednáním proti republice Československé a že bydlí na jejím území.

§ 3.

Jednorázová výpomoc tato jest splatná v letech 1924, 1925 a 1926 každý rok nejvýše v této výměře: Pensistům učitelským po 2000 Kč, vdovám po nich po 1400 Kč, poživatelům příspěvků na výchovu dětí (pro každé dítě až do 5 dětí) po 280 Kč a poživatelům darů z milosti z pensijních a zaopatřovacích ústavů, uvedených v § 1, odst. 2., které zastupují odpočivné a zaopatřovací požitky, po 280 Kč. Jednorázová výpomoc opatrovatelk dětských opatroven činí 1600 Kč ročně.

§ 4.

Pensijní příspěvky vydržovatelů škol, ustanovené v § 29, odst. 3., zák. čl. XXXII/1875 uh., zvyšují se ze 12 zl. na 240 Kč ročně a pensijní příspěvky vydržovatelů škol, ustanovené § 74, odst. 1., zák. čl. XXXVI/1914 uh., ze 7% na 10% započitatelného platu pro výměru výslužného, nejméně však na 240 Kč ročně.

§ 5.

(1) Zjistí-li se u jednotlivých pensistů (vdov a sirotek) přeplatek zvýšení pense z doby po 28. říjnu 1918, které nebylo příznáno úřady nebo orgány oprávněnými k tomu podle platných Československých předpisů, budiž tento přeplatek odečten od výpomoci poskytnuté podle tohoto zákona, nestalo-li se tak dosud, a to pro každý z roků 1924, 1925 a 1926 jednou třetinou.

(2) Totéž platí o zálohách již dříve snad povolených.

§ 6.

(1) Až do konečného rozvrhu (čl. 256 mírové smlouvy mezi mocnostmi spojenými i sdruženými a Maďarskem, čís. 102/1922

Sb. z. a n.) majetku zemských pensijních a zaopatřovacích ústavů, uvedených v § 1, odst. 2., přejímá státní pokladna s výhradou regresu náklad na pensijní a zaopatřovací požitky učitelů škol obecných a občanských a dětských opatrovatelk, jakož i pozůstalých po nich, v rozsahu, v kterém tyto osoby mají nárok na zmíněné požitky z jmenovaných pensijních a zaopatřovacích ústavů, pokud osoby, o něž jde, jsou v době, kdy zákon tento nabyl účinnosti, státními občany Československými, pokud působily posledně na školách v Podkarpatské Rusi, a pokud bydlí na území republiky Československé.

(2) Do státní pokladny plynou v této době též veškeré příslušné příjmy jmenovaných zaopatřovacích a pensijních ústavů jako částečná úhrada nákladů, zmíněných v odst. 1.

§ 7.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1924.

(2) Provedením jeho pověřuje se ministr školství a národní osvěty ve shodě s ministrem financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Markovič v. r.

za ministra Bechyně.

167.

Zákon zo dňa 3. júla 1924

o výplate odpočivných a zaopatřovacích pôžitkov a jednorazových výpomocí k nim, tak učiteľom škôľ ľudových a občianskych a opatrovatelkám dětských opatrovieň na Slovensku, vydržovaných cirkvami a obciami, ako aj niektorým pozostalým po týchto osobách.

Národné shromaždenie republiky Československej usnieslo sa na tomto zákone:

§ 1.

(1) Minister školstva a národnej osvěty sa zmocňuje, aby učiteľom a dětským opatrovatelkám, ktorí účinkovali na ľudových alebo občianskych školách, alebo na dětských opatrovniach na Slovensku, vydržovaných cirkvami alebo obciami, ako aj pozostalým po nich, vyplatil z úradnej moci k odpočivným a zaopatřovacím pôžitkom dosiaľ vyplácaným